

Dar a rodina

Pastiersky list Diecézneho administrátora Spišskej diecézy

Bratia a sestry, prežívame radostný čas Vianoc. Pre kresťanov jeden z najväčších sviatkov. Pre všetkých čas radosti. Aspoň to tak cítime, že by mal byť časom radosti pre všetkých. Je na mieste pýtať sa, čo je dôvodom tejto nevšednej radosti. Darčeky? – Áno, aj darčeky. Ale tie predsa dávame a dostávame aj pri iných príležitostiach. Niet pochýb, že k čaru Vianoc jednoznačne prispieva čaro rodinného spoločenstva. Hovorí sa, že na Vianoce by nikto nemal byť sám. A tu prichádzam k hlavnej myšlienke motivovaný aj názvom knihy sv. pápeža Jána Pavla II. – *Dar a tajomstvo*. Totiž všetko, čo je dôvodom vianočnej radosti, možno vyjadriť slovami *Dar a rodina*. Boh nám v osobe svojho Syna dáva Dar nad všetky dary a prijíma nás do svojej rodiny. Dieťa v jasliach je živý dar pre nás, pre rodinu Božích detí. Preto apoštol Ján píše vo svojom evanjeliu: *Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život (Jn 3, 16)*. Tento Boží dar je vyjadrením Božej lásky. Je pravdivým darom. Učí nás, aby sme sa takýmto živým a pravdivým a hodnotným darom stávali aj my. Darom pre rodinu. Darom pre spoločenstvo. Lebo dar, ktorý sa len tvári ako hodnotný, je po spoznaní opravdivej hodnoty „odsúdený na vyhodenie“. Boh nás obdarúva a zároveň prijíma do svojej rodiny. Osamelosť v nej nemá miesto. V jeho očiach sme všetci vzácní.

V apoštolskej exhortácii *Familiaris consortio* (1981) nás sv. Ján Pavol II. povzbudzuje: *naša doba potrebuje múdrosť (FC 8)*. Človek je obraz milujúceho Boha, Lásky. Boh stvoril človeka ako muža a ženu na svoj obraz a podobu. Tým, že ho z lásky povolal k životu, zároveň ho aj určil pre lásku a pre život v spoločenstve. Ved', ako veríme, – Boh je spoločenstvom osôb navzájom zjednotených v láske. Preto aj kresťanské zjavenie poznáva dva vlastné spôsoby na realizovanie povolania ľudskej osoby v jej celistvosti k láske: manželstvo a panenstvo. Obe, každé svojím spôsobom, sú verným prejavom najhlbšej pravdy o človeku, pravdy, že človek "je na Boží obraz." Totiž láska človeka zahŕňa aj ľudské telo a telo má účasť na duchovnej láske (porov. *FC 11*).

V manželstve a rodine sa vytvára súhrn medziosobných vzťahov - manželský vzťah, otcovstvo a materstvo, vzťah detí a súrodencov - ktorými sa každý človek vovádza do "ľudskej rodiny" i do "Božej rodiny", ktorou je Cirkev. Rodinná modlitba, ku ktorej vás chcem osobitne povzbudiť, má svoje charakteristické znaky. Je to spoločná modlitba manžela a manželky, rodičov a detí. Prvoradou a nevyhnutnou zložkou výchovy k modlitbe je konkrétny príklad a živé svedectvo rodičov. Taký otec a taká matka, čo sa modlia spolu s deťmi, čím prejavujú svoje kráľovské kňazstvo, zostupujú do hĺbky srdca detí, kde zanechávajú stopy, ktoré nedokážu zmazať ani budúce životné udalosti. Počujme slová pápeža Pavla VI., ako povzbudzuje rodičov: "Matky, učíte svoje deti kresťanské modlitby? Pripravujete svoje deti za

pomoci kňaza (nie naopak – kňazi za pomoci matiek! – poznámka autora) na sviatosti prvých rokov, na sviatosť zmierenia, na Eucharistiu a birmovanie? Navykáte ich, aby mysleli na trpiaceho Krista, keď ochorejú, aby vzývali o pomoc Pannu Máriu a svätých? Modlíte sa v rodine ruženec? A vy, otcovia, modlíte sa aspoň občas s deťmi a s celým rodinným spoločenstvom? - Váš príklad, sprevádzaný čestným zmýšľaním i konaním a podporený spoločnou modlitbou, má takú váhu, ako škola pre život, ako zvlášť záslužný bohoslužobný úkon. Takto vnášajte pokoj do svojich domovov: Pokoj tomuto domu! A nezabúdajte, že takto budujete Cirkev!" (FC 59-60).

Obraciam sa – pokračuje sv. Ján Pavol II. - s chvením a so starostlivosťou na vás, manželia, na vás, otcovia a matky rodín, na vás, mladí chlapi a dievčatá, ktorí ste budúcnosťou a nádejou Cirkvi i sveta a ktorí budete oporou a hybnou silou rodín v treťom tisícročí, na vás, ctihodní a milovaní bratia v biskupskej a kňazskej službe, na vás, drahí rehoľníci a rehoľníčky, na vás, duše zasvätené Bohu, ktorí vydávate manželom svedectvo o najhlbšej pravde lásky k Bohu, na vás, všetci zdravo zmýšľajúci ľudia, ktorí máte z akejkol'vek príčiny obavy o osud rodiny. Budúci osud ľudského rodu závisí od rodiny!

Chcem vyprosiť ochranu svätej Nazaretskej rodiny našim rodinám. Nech vás ochraňuje, obraňuje, osvecuje "spravodlivý muž" svätý Jozef, neúnavný robotník a jemný strážca jemu zverených osôb, ktorého v nastávajúcom roku budeme osobitne uctievať. Nech Panna Mária tak, ako je Matkou Cirkvi, stane sa aj Matkou každej "domácej cirkvi". Nech zmierni trápenia a zotrie slzy všetkým, čo trpia pre ťažkosti vo svojich rodinách. Nech je Kristus Pán, Kráľ našich rodín, prítomný tak ako v Káne, vo všetkých kresťanských domoch a nech tam rozdáva svetlo, radosť, vyrovnanosť a silu.

A teda ak chceme aj naďalej prejavovať vianočnú radosť všetkým, zvlášť našim blízkym, tieto dve slová - dar a rodina - nás môžu motivovať takto: ku darovaným darčekom pribalme opravdivú sebadarujúcu lásku – ako ste to mnohí urobili v spojení s finančnou zbierkou na spišskú katolícku charitu, za čo Vám z úprimného srdca ďakujem - a stávajme sa hodnotným živým darom pre rodinu či duchovné spoločenstvo, v ktorom žijeme. Takto rozhojníme radosť nielen cez Vianoce. Veď tomuto nás učí Ježiš:

Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske! ... Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná (Jn 15, 9-11). Amen.

+ Ján Kuboš

Diecézny administrátor Spišskej diecézy

Prečítať namiesto homílie na Sviatok svätej rodiny 27.12.2020